
Kronika

Palestra 1/1, 106-108

1957

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

1. UKONSTYTUOWANIE WYŻSZEJ KOMISJI DISCYPLINARNEJ

W dniu 26 stycznia 1957 r. odbyło się zebranie konstytucyjne Wyższej Komisji Dyscyplinarnej wybranej przez Naczelną Radę Adwokacką na posiedzeniu plenarnym w dniu 5 stycznia 1957 roku, a to zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. zmieniającej ustawę z dnia 27.VI.1950 r. o ustroju adwokatury.

Prezesem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej został wybrany adw. **Józef Kliński**. Wiceprezesem zaś adw. **William Beyer**.

2. EGZAMINY ADWOKACKIE

W dniach od 20 listopada do 18 grudnia ubiegłego roku przeprowadzone zostały w dziesięciu ośrodkach egzaminacyjnych (Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Rzeszów, Warszawa i Wrocław) egzaminy adwokackie.

Łącznie do egzaminu adwokackiego przystąpiło 171 aplikantów adwokackich i 38 osób dopuszczonych przez Ministra Sprawiedliwości (zwolnionych od warunku odbycia aplikacji w trybie dawnego art. 46 ustawy o ustroju adwokatury). Egzamin z wynikiem pomyślnym złożyło 139 aplikantów i 27 osób dopuszczonych bez aplikacji. Egzaminu nie złożyło 32 aplikantów i 11 osób zwolnionych od aplikacji.

Ogólnie można powiedzieć, że poziom egzaminowanych aplikantów jest w dalszym ciągu niezadowalający. Wyjątkowo słabe przygotowanie do egzaminu adwokackiego wykazali aplikanci z terenu Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Kielcach. Spośród 11 aplikantów tej Izby 6 nie złożyło egzaminu, co stanowi 55% z dających.

3. ADWOKACI W SEJMIE

W wyniku przeprowadzonych w dniu 20 stycznia br. wyborów do Sejmu PRL następujący adwokaci uzyskali mandaty poselskie:

- 1) adw. Jan Frankowski z Warszawy,
- 2) adw. Tadeusz Gierzyński z Płocka,
- 3) adw. Miron Kołakowski z Częstochowy,
- 4) adw. Paweł Kwoczek z Opola.

Przypominamy, że wśród posłów poprzedniego Sejmu znajdował się tylko 1 adwokat, notabene faktycznie nie wykonujący zawodu adwokackiego.

4. ROZWIĄZANIE ZESPOŁÓW ADWOKACKICH W GDAŃSKU

W dniu 10 grudnia 1956 r. Zespoły Adwokackie Nr 1, 2 i 3 w Gdańsku powzięły uchwałę o rozwiązaniu się z dniem 31 marca 1957 r. Zaznaczyć należy, że wymienione zespoły miały swoje lokale w gmachu Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku

Równocześnie wypowiedziano się za powołaniem do życia małych zespołów rozlokowanych w różnych punktach miasta, a to celem ułatwienia ludności uzyskania pomocy prawnej.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Zmiany w składzie osobowym Prezydium Rady Adwokackiej w Warszawie

Na skutek przejścia:

- 1) Wicedziekana Rady, adw. Mieczysława Hiszpańskiego, na stanowisko Skarbnika Naczelnej Rady Adwokackiej,
- 2) Członka Rady, adw. Stanisława Janczewskiego, na stanowisko Wiceprezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
- 3) Członka Rady, adw. Stefana Kurowskiego, na stanowisko Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego,
- 4) Członka Rady, adw. Zygmunta Warmana, na stanowisko Sędziego Sądu Najwyższego,

zostali powołani:

- 1) adw. Janusz Olchowicz — na stanowisko Wicedziekana Rady,
- 2) adw. Tadeusz Kłosiński
- 3) adw. Tadeusz Koss
- 4) adw. Mieczysław Dźbikowski

na stanowisko członków Rady.

2. W miesiącu wrześniu 1956 r. na zaproszenie Komisji Współpracy Kulturalnej z Zagranicą przy Radzie Adwokackiej bawiła w Warszawie wycieczka adwokatów węgierskich. Goście złożyli wizytę Dziekanowi Rady Adwokackiej. Rada Adwokacka podejmowała Gości tradycyjną lampką wina w sali wójtowskiej kawiarni „Krokodyl” na Starym Mieście. Ponadto Koledzy węgierscy byli podejmowani przez Naczelną Radę Adwokacką.

* *
 *

3. W dniach 6, 7, 18 i 19 grudnia 1956 r. został przeprowadzony w Warszawie egzamin adwokacki. Ogółem przystąpiło do egzaminu 27 aplikantów adwokackich

i 14 osób dopuszczonych przez Ministra Sprawiedliwości. Zdało egzamin 19 aplikantów adwokackich i 10 osób spośród dopuszczonych przez Ministra Sprawiedliwości.

* *
*

4. Po uzyskaniu lokalu w gmachu Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przy al. gen. Świerczewskiego 87a, Prezydium Rady Adwokackiej uruchomiło z dniem 4 stycznia 1957 r. Społeczne Biuro Pomocy Prawnej dla spraw ubezpieczeń społecznych. Na stanowisko Kierownika Biura został powołany adw. Mieczysław Kijas.

* *
*

5. Rada Adwokacka w Warszawie postanowiła znieść z dniem 31 marca 1957 r. system centralnego finansowania zespołów adwokackich.

* *
*

6. Przy Radzie Adwokackiej w Warszawie powołano do prac wstępnych Komitet Księgi Pamiątkowej Adwokatów Zasłużonych. W skład Komitetu wchodzi adw. adw. Józef Stopnicki, Lucjan Laskowski i Karol Pędowski. Komitet zbiera materiały z okresu okupacji dotyczące działalności adwokatów, którzy położyli wybitne zasługi na polu zawodowym, naukowym i politycznym.

* *
*

7. Komisja do zbadania „spraw tajnych”. W prasie i w opinii publicznej oraz na Walnym Zgromadzeniu adwokatury warszawskiej były stawiane zarzuty, że nie wszyscy adwokaci spełnili swój obowiązek obrońcy w stosunku do osób niewinnie osadzonych w więzieniach i bezzasadnie prześladowanych w okresie stosowania metod stalinowskich i że w szczególności wymaga zbadania sposób wykonywania obowiązków obrończych przez adwokatów biorących udział w charakterze obrońców w tzw. „procesach tajnych” i w głośnych procesach politycznych. Mając powyższe na względzie Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 25 października 1956 r. powołała Komisję do rozpatrzenia wykonywania przez członków Izby Adwokackiej w Warszawie obowiązku obrońcy w procesach przeprowadzonych z naruszeniem zasad praworządności Polski Ludowej.

Komisja rozpoczęła swe prace.

Zadaniem Komisji jest nie tylko ustalenie winnych niedopełnienia obowiązków zawodowych przez poszczególnych obrońców, ale również oczyszczenie z niesłusznych zarzutów tych adwokatów, którzy w sposób należyty wywiązywali się z obowiązków obrońcy.